

gere – jeg ved ikke, om der er nogle blandt de nuværende, men der er nok også et par strejfer – er nogle, som har små børn, kører fornuftigt og mener, at landets love faktisk skal overholdes.

Jeg må indrømme, at jeg har det ligesom andre ordførere. Jeg bliver faktisk en smule deprimeret, når man får fremstillet det sådan, at færdselssikkerhed er noget, som er lavet specielt for at genere bilisterne, og partier, som går ind for privatbilen, skal stå sammen for at sørge for, at der bliver ordnede forhold for bilister i det her land. Jamen hvad er det da for noget?

Det er jo ikke sådan, at vi har lavet en færdselslov og færdselssikkerhed for at genere bilisterne. Vi har gjort det for at beskytte dem mod hinanden og beskytte dem, som de kører ind i. Det er jo det, det handler om. Og det dér med, at truslen er dem, der virkelig drøner derudad og smadrer sig selv og andre med 150-170 km/t., ja, det behøver man sådan set ikke at være professor i transportforskning for at finde ud af.

Men det er jo en meget almindelig misforståelse, at den her uforvarende, lille hastighedsoverskridelse, 59 km osv., ikke er den, vi taler om. Rådet for Større Færdselssikkerhed har jo lavet en beregning, at hvis man kører ud ad landevejen, to biler ved siden af hinanden, den ene kører 50 km/t., og den anden kører 63 km/t., og de bremser på samme tid, hvor hurtig kører så den bil, der kører 63 km/t., når den anden står stille? Den kører 50 km/t.

Og så skulle jeg bare hilse og sige til dem, der synes, at det er uforvarende, at så vil jeg altså meget nødig stå foran dem. Jeg har selv har haft den særprægede fornøjelse at deltage i sådan et forsøg, hvor jeg skulle køre ud ad vejen med 50 km/t.; så skulle jeg bremse, og dér, hvor bilen stod stille, satte man en dukke. Derefter skulle jeg køre 60 km/t., og så skulle jeg bremse samme sted. Og jeg skal hilse og sige, den dér dukke kom flyvende med hovedet direkte ind i bilen, og vedkommende havde i hvert fald ikke set godt ud, hvis det havde været et levende menneske.

Det er det, vi snakker om, og det, som jeg har det så dårligt med her, er det signal, der bliver sendt. Det er jo ikke sådan, at vi skal være så religiøse, sådan at alt er forkert. Det er jo ikke det, det handler om. Men det er signalet til folket derude om, at det gør nu ingenting, hvis man kører lidt for stærkt, og man kan ikke gå dér og holde øje med speedometeret, for så kører man galt alene af den årsag. Så kan man jo afskaffe

speedometeret, så har man afskaffet problemet. Det går jo ikke.

Det, man giver næring til, er en kampagne også imod mig i retning af, at det nærmest er sådan, at det drejer sig om at få plastret hele landet til med fotofælder, så vi kan overvåge folk, og »Big Brother« osv.

Jamen kære venner, hvad er det, vi taler om? Vi taler om, at fra den 1. juni i år er der 16 kameraer, 16, der stilles op, og når vi er færdige pr. år 2003, opererer vi med ca. 50. Så hvis de skulle overvåge alle folk på alle steder, skulle de godt nok have en bred linse på.

Det, der selvfølgelig er pointen, er, at det ikke er sikkert, at man ved, hvor den står, og det andet er, at der i udvælgelsen af det her – det er jo ikke sådan en pengemaskine, som man siger – har man jo netop udpeget de strækninger, som er mest sårbare. Det er spørgsmålet om skoleveje, særlig udsatte skoleveje. Det er vejarbejder, og så er det særlig trafikikkerhedsmæssigt belastede områder.

Jeg kan virkelig ikke forstå, at fornuftigt tænkende væsener i det her Ting kan mene, at det er et problem, at man også skal overholde loven på de steder.

Og hvad giver det anledning til? Ja, det giver anledning til overvejelser, også som den, hr. Tom Behnke havde heroppe, og som jeg ikke skal gå længere ind på. Men når et, jeg ved ikke, om det er et anset blad, men det er i hvert fald noget, som bilister, tror jeg nok, en gang imellem køber; der er i hvert fald nogen, der må interessere sig for det, ellers var det vel gået neddem og hjem, et blad, der hedder Bilmagasinet, som her i det nummer, som er fra februar, i deres leder – ud over, at der er en hel masse angreb på mig, dem skal jeg gemme til i morgen tidlig, hvor jeg skal i fjernsynet om det – kan skrive følgende: »Farten dræber«. »Farten dræber« lyder det mundrette slogan, som enhver folketingspolitiker, der drømmer om genvalg, med jævne mellemrum råber med på.

Men det er løgn. Farten dræber ingen. Jeg håber, at de folk, som har været udsat for tragiske oplevelser på det her område, noterer sig, at det er altså holdningen.

Farten dræber ingen. Jo, farten dræber, men jeg er da enig med hr. Tom Behnke så langt, at det ikke er farten alene. Men hvis det er sådan, at man kommer i et uheld, så er det altså ikke ligegyldigt, om man kører efter de regler, der nu gælder i færdselsloven, eller om man er ude over kanten af det, som i øvrigt er acceptabelt.